

कालकखीं शिशुपहाः । ज्वरापसारविस्फोटहतीयक
चतुर्थकाः । सर्वे प्रथममायानि शिवतीर्थजलोक्षणात्
काशीखं २२ अध्या० ।

खेटितान पु० खेटति खिट-इन् खेटति अट-इन् वा खेटिः
तानोऽस्य । वैतालिके बोधकरे शब्दमा० ।

खेटिन् पु० खिट-णिनि । १नागरे २कामिनि शब्दमा० ।

खेड भक्षणे अद० चु० उभ० सक० सेट् । खेडयति ते खचखेडत्

खेद पु० खिद-भावे घञ् । १शोके हेम० २अवसादे जटा० ।
खिद-णिच् कर्त्तरि अच् । १रोगे कैयटः । “खेदो-
रत्यध्वगत्यादेः श्वासनिद्रादिक्लमम्” सा० द० तस्य रति-
मार्गगत्यादिकार्यता श्वासनिद्रादिकारणता चोक्ता
“रतिखेदश्चतुष्पक्षा निद्रा संज्ञाविपर्ययः” सा० द० । “नि-
यमितपरिखेदा तच्छिरश्चन्द्रपादैः” कुमा० ।

खेदि पु० खिद-अपादाने इन् । १किरणे निषष्टुः ।

खेदिन् त्रि० खिद-णिच्-णिनि । १देव्यकारके स्त्रियां ङीप्
सा च २अश्वनपक्षीततायाम् शब्दच० ।

खेय त्रि० खन-कर्मणि यत् टेरेत् । १खननीये २परिखायां न०
अमरः । १सेतुभेदे “सेतुश्च द्विरभिधेयः खेयो बन्धस्तथैव
च । तोयप्रवर्तनात् खेयः” मिता० नारदः । सेतुशब्दे विवृतिः ।
“नाऽखेयः सागरोऽप्यन्यत्तस्य सदृष्ट्यशालिनः” भट्टिः ।

खेल चलने अक० गत्यां सक० भा० पर० सेट् । खेलति अखे-
लीत् । अदित् अचिखेलत् त । “माऽखिलन् खलः
खेलतु” नेप० । खेला खेलनम् खेडः । “लीला-
खेलमनुप्रापुर्नहोलास्तस्य विक्रमम्” रघुः । “खे खेल-
गामी तसुवाह वाहः” कुमा० । खेलितम् “स्फुट-
कमबोदरखेलितखञ्जनयुग्मम्” गीतगो० ।

खेलन न० खेल-ल्युट् । १क्रीडायाम् हलायु० । आधारे ल्युट्
ङीप् । २शारिफलके (खक) स्त्री हेम० । करणे ल्युट् ।
१क्रीडासाधने ।

खेला विलासे कण्डा० प० अक० सेट् । खेलायति अखेलायीत्
खेलायां दभूव आस चकार । “खेलायन्नमिशं नापि
सलुःक्षल्य रतिं वसेत्” भट्टिः ।

खेला स्त्री खेल-भावे अ । क्रीडायाम् अमरः ।

खेगलि स्त्री खे आकाशे अलति अल-इन् । १गाने २वाणे
३स्थये ४विहगे च पु० ५आकाशगामिमाले त्रि० ।

खेव सेवने भा० आ० सक० सेट् । खेवते अखे विष्ट अदित् अचि-
खेवत् त ।

खेसर पु० स्त्री खे आकाशे इव शीघ्रगामित्वात् सरति खट

अलुक् स० । गर्हभादशीजाते अश्वाद्गर्हभीजाते वा
अश्वतरे पशुभेदे राजनि० । [खायति अखासीत् चखौ ।

खै स्थैर्ये अक० खनने हिंसायाश्च सक० भा० पर० अनिट् ।

खैमख पु० खे आकाशे कर्त्तव्यः मखः स्वार्थे अण् । आकाश-
कर्त्तव्ये यज्ञभेदे “खण्वखाइ खैमखाइ मध्ये तदुरिः”

अथ० ४।१५।१५ । खैमखे इत्यत्र स्तोभयोगात् अग्ने
इत्यत्र अग्नाइ इति तद्रूपम् । [चादौ ।

खैलायन त्रि० खिल+चतुरर्थ्यं पक्षा० फक् । खिलनिर्द-
खोद्धाह पुंस्त्री । श्वेतपिङ्गलवर्णे अश्वे हेमच० ।

खोट गतिप्रतिवाते भा० पर० अक० सेट् । खोटति अखोटीत् ।

चुखोट खोटः खोटनम् खोटितम् । अदित् चङ्गु
ह्रस्वः । अणुखोटत् त । [खोटत् त ।

खोट सेपे अद० चुरा० उभ० सक० सेट् । खोटयति ते अचु-
खोटि(टी) स्त्री खोट-इन् वा ङीप् । १चतुरनार्य्यं

१पालङ्गीकृत्य च शब्दच० ।

खोड गतिप्रतिवाते भा० पर० अक० सेट् । खोडति अखोडीत्
चुखोड । अदित् णिचि चङ्गुह्रस्वः अणुखोडत् त ।

खोड सेपे अद० चु० उभ० सक० सेट् । खोडयति ते अचुखोडत् त
खोड त्रि० खोड-गतिप्रतिवाते अच् । खञ्जे । (खोडा) ।

कडारा० कर्म० वा पूर्णनिपातः । बालखोडः खोडबालः ।

खोडकशीर्षक न० खोड सेपे लुक् तयाभूतं शीर्षमस्य कप् ।
कपिश्रीर्षकञ्चे त्रिका० ।

खोर गतिवैकल्ये भा० पर० अक० सेट् । खोरति अखो-
रीत् । चुखोर । अदित् चङि अह्रस्वः अचुखोरत् त ।

खोर त्रि० खोर-अच् । खञ्जे हेमच० संज्ञायां कन् ।
खोरक हयानां ज्वरे ज्वरशब्दे विवृतिः ।

खोल गतिवैकल्ये भा० पर० अक० सेट् । खोलति अखो-
लीत् चुखोल अदित् च अह्रस्वः अचुखोलत् त ।

खोल त्रि० खोल-अच् । खञ्जे शब्दमा० ।

खोलक पु० खोल-अच् संज्ञायां कन् । पाकपात्रभेदे
(खोला) १शिरसो भागभेदे (खोपडा) २वल्मीके ३गुवा-
कपलकले मेदि० ।

खोलि स्त्री खोल-इन् । तृणे शब्दमा० । [मङ्गलपत्रे त्रिका० ।

खोलमुक् पु० खे आकाशे उल्लुमुक् इव रक्तवर्णत्वात् ।

ख्या प्रसिद्धौ दीप्तौ अक० कथने प्रकाशने ज्ञाने च सक० अद०
पर० अनिट् । ख्याति अख्यत् । आर्द्धभातके चलिङ्गवादेशः

ख्याभातस्तु उभ० । अख्यत् अख्यात-अख्यास्त । चख्यौ
चख्ये । ख्यातः ख्यततः ख्यानम् । ख्येयम् । ख्याता